

Giovanni Boccaccio – Dekameron

Období:

Přelom 14. Století – Itálie (Florencie)

Dekameron

- soubor 100 novel, nejčastější téma je láska, erotika, nevěra, odmítnutí, pobouření, víra.
- Próza
- Období renesance, Důraz byl kladen na člověka a život v současnosti, Přelom 14. Století – Itálie (Florencie)

Životopis autora

- byl italský renesanční básník a novelista Vychovával ho otec, studoval práva na neapolské univerzitě a měl přístup na královský dvůr
- Měl schopnost vyprávět vtipné příhody ze života a měl, snímá ve společnosti úspěch
- Je všeobecně považován za zakladatele italské umělecké prózy.
- Byl zapleten do několika milostných afér na dvoře – odraz v dílech
- Ke konci života psal převážně v latině a věnoval se studiu jazyků.

Charakteristika období:

- Dílo vzniklo v době humanismu a renesance, tedy v období mezi 14. a 17. stoletím. Tento umělecký a životní styl usiloval o všestranný rozvoj člověka ve všech oblastech – v kultuře, vědě, politice, ekonomice i vzdělání. Nová filozofie překonává středověké chápání života. Na vzniku a vývoji nového životního názoru měly vliv pokroky v přírodních vědách
- Do literatury pronikají národní jazyky, objevuje se epos, komedie a tragédie, náboženská literatura stojí v ústraní, převažuje světská literatura.

Stručný přehled děl autora:

- napsal básnické dílo Fiesolské nymfy – které bylo napsané v oktávách a proslavilo se jako první pastýřský epos v italské literatuře.
- Milostná vidina
- Život Dantův neboli také Dantův životopisec (Stal se prvním životopisem Danteho a vykladačem jeho Božské komedie)
- O příbězích slavných mužů

Stručný obsah díla

V jeho úvodu se nachází rovněž jeden z nejvýznamnějších a nejpodrobnějších popisů moru ve středověku. Společnost 3 mladých mužů a 7 mladých žen uteče z Florencie před morovou nákazou na venkovské sídlo.

Příštího dne ráno odcházejí na venkovské sídlo nedaleko Florencie. Domluví se, že na každý den bude zvolen král nebo královna, ten vždy určí, co budou všichni dělat a na jaké téma si budou příběhy vyprávět.

Povídkami různých námětů si krátili čas a poskytovali si jimi zábavu. Každý den pak zaznělo deset příběhů.

Den první:

Jako prvního vladaře si zvolili Pampineu. Každý mohl vyprávět o čemkoliv. Vždy byl někdo pověřen zazpívat nějakou píseň.

Příběh první:

Ser Ciappelletto oklame falešnou zpovědí zbožného mnicha a zemře; ačkoli to byl za svého života nejhanebnější člověk, nabude po smrti pověsti světce a je nazýván svatým Ciappellettem.

Příběh druhý:

Žid Abraham se na popud Giannotta z Civigny vypraví na římský dvůr. Spatří tu zpustlé duchovní, i vrátí se do Paříže – a stane se křesťanem.

Příběh třetí:

Žid Melchisedech vyvázne pomocí příběhu o třech prstenech z velikého nebezpečí, které na něho nastrojil Saladin.

Příběh čtvrtý:

Jeden mnich upadne do hříchu, za kterého zasluhuje nejtěžší trest, ale unikne trestu, ježto vtipně vytkne svému opatovi totéž provinění.

Příběh pátý:

Markýza z Monferratu potlačí hostinou ze slepic a několika půvabnými slovy šílenou láskou krále francouzského.

Příběh šestý:

Jeden řádný muž usadí vtipným výrokiem hanebné pokrytectví řeholníků.

Příběh sedmý:

Bergamino se ve vsí počestnosti vysměje messeru Canovi della Scala za jeho záchvat lakotnosti tím, že mu vypravuje příběh o Primasovi a opatu z Cluny.

Příběh osmý:

Guiglielmo Borsiere vtipnými slovy pranýřuje lakotnost messera Ermina de'Grimaldi.

Příběh devátý:

Posměšek jedné gaskoňské paní se dotkne kyperského krále tak, že se ze slabocha stane muž.

Příběh desátý:

Mistr Alberto z Bologne ve vsí počestnosti zahanbí jednu paní, která ho chtěla zostudit za to, že se do ní zamiloval.

Struktura díla a jazykové prostředky:

- optimistický a sebevědomý náhled na svět. Objevuje se zde racionalismus, laicizace, výsměch pověřivosti a pokrytectví.
- V díle převažují milostné příběhy, někdy vážné ale většinou laškovné.
- Autor střídá optimistický a ironický pohled, rád baví čtenáře lidskou nedokonalostí.
- čerpal z mnoha látek starších, většinou antických, ale i z rytířských románů, ze staré francouzské a italské literatury.

- Erotické motivy, satira namířena proti měšťanům a šlechtě
- Objevuje se zde tragičnost a komedie

Idea:

Pobavit čtenáře humornými, ale i poučnými příběhy.

Kompozice:

Erforma

Jazykové prostředky:

Jazyk je proto bohatý na slovníhříčky, opisy, motivy a obrazy blízké lidovému prostředí.

Hlavní myšlenka:

- odraz dvou společenských kulturních epoch a jejich kontroverze.
- pohled středověku, který je postupně nahrazován novými myšlenkami renesance.
- Svět je plný optimismu, sebevědomí člověka, který se spoléhá jen sám na sebe a žije podle pozemských zákonitostí.
- Příběhy z Dekameronu a jejich náměty ovlivnily řadu dalších uměleckých děl v podstatě ve všech oblastech umění.

Dekameron je na tehdejší dobu dílo poměrně neslušné, a proto Boccaccio, aby si alespoň trochu usmířil církve, oslavuje na začátku i na konci tohoto díla Boha.